

Danske og grønlandske aviser har i sidste uge skrevet meget om bloktilskuddene til Grønland efter offentliggørelsen af økonomiprofessor Paldams analyse af Grønlands økonomi. Her kan man genkende gamle og til dels gode ideer, men på nogle punkter er jeg ikke enig med professoren, idet han påstår, at det grønlandske samfund kan få en mere normal økonomisk struktur, dersom bloktilskuddene fjernes. Her i landet og også i Grønland har man ytringsfrihed – det accepterer jeg fuldt ud – men at fjerne bloktilskuddet eller reducere det i disse år er kortsigtet og farligt.

Jeg frygter, at sådanne analyser eller økonomiske rapporter vil blive brugt politisk her i salen som gode argumenter for at beskære bloktilskuddet. Der er ingen tvivl om, at sådanne såkaldte rapporter også vil vanskeliggøre de igangværende forhandlinger om det fremtidige bloktilskud til Grønland fra 1996 og fremover.

Martin Paldam har ikke mærket, hvor ondt det gør at blive tvangsflyttet fra sin elskede bygd, som jeg. Det er nemt at sige, at bygderne i Grønland skal affolkes, når man ser forholdene udefra. Efter en sådan behandling kan man mærke, at man har ondt i sjælen, resten af sit liv.

Lad mig endnu en gang fremhæve, at det grønlandske samfund på nuværende tidspunkt ikke kan undvære bloktilskuddene fra Danmark. Når jeg oplever mine landsmænds økonomiske byrder under den nuværende økonomiske nedtur, har jeg den opfattelse, at bloktilskuddene burde forhøjes.

Men på ét punkt er jeg enig med professoren, nemlig vedrørende iværksættelse af en hurtigere privatisering. Det er korrekt, at alt ellers var blevet statsliggjort i en grad, som snart ikke findes mere nogetsteds i verden. Heldigvis er det nu langt om længe ved langsomt at blive sat i gang.

Landstinget har nu set nødvendigheden af at fremme privat initiativ. Men som alle socialistisk orienterede politikere kan forstå, er det også svært for de grønlandske socialistiske partier at overlade den økonomisk stærke offentlige sektors initiativer til private interesser.

Jeg har stadig væk den tanke, at man burde have givet det private initiativ en chance allerede i forbindelse med hjemmestyrets indførelse.

Det er beskæmmende, at Nordkorea alene i verden har en så stor offentlig dominans som Grønland. Jo, Landstinget har i efterhånden adskillige år kørt en såkaldt stram økonomi for at tilpasse udgifterne til indtægterne. Derfor har vi

i Landstinget ønsket en undersøgelse af prisniveauet i Grønland, og for første gang i Grønlands historie er der nu en sådan rapport fremme i den grønlandske offentlighed.

Varepriserne er nu blevet sammenlignet med de danske priser. Rapporten er velegnet for dem, som ikke kan forstå, hvorfor der bruges så mange penge i Grønland.

Grønlands Statistik siger i sin rapport, at det generelle prisniveau for almindelige forbrugsvarer i Grønland er 23-28 pct. højere end i Danmark. Hvis man sætter det danske prisindeks til 100, bliver det grønlandske prisindeks for så godt som alle varekategorier 116 og i nogle tilfælde 186 – på vin og spiritus er indekset endda 270 – og det er alarmerende.

Vi har al mulig grund til at takke Grønlands Statistik for denne meget oplysende rapport, og jeg vil anbefale alle Folketingets medlemmer at studere rapporten. En rapport, som vi har savnet i mange år, er nu på bordet, parat til at fortælle læserne om undersøgelsernes dokumentation for, at der findes uacceptable prisforskelle inden for rigsfællesskabet.

Vi kan forvente i de kommende år, at forskellen i lønniveauet forøges i de to dele af riget. Danmark har en stor stigning i den økonomiske aktivitet, mens Grønland er økonomisk stagneende. Dette bør der tages hensyn til ved udarbejdelsen og behandlingen af forslaget til bloktilskudslov for 1996.

Som tilhænger af, at Grønland bør være medlem af Den Europæiske Union sammen med de øvrige nordiske lande, skal jeg beklage, at Norge ikke kom med i EU. Men det er det norske folks ønske, og det må vi respektere.

Som bekendt er vi så heldige, at vi har haft gode fiskeriaftaler med EU i de senere år. Nu får vi en stor fiskerination som konkurrent, nemlig Norge, når vi skal have afsat vore fiskeriprodukter. Og når Norges fiskeriprodukter suppleres med de islandske, har vi efter min mening grund til at være nervøse, for det kan blive vanskeligt i fremtiden at opnå lige så gode aftaler med EU.

Vi har endnu en gang i efteråret opnået en meget tilfredsstillende fiskeriaftale, men underskrivelsen af aftalen bliver udskudt på grund af diskussioner om fremtidige fiskeriaftalers endelige placering i EU. Og vi er selvfølgelig nervøse for, at aftalen ikke bliver til noget.

I den forbindelse vil jeg spørge udenrigsministeren, om han kan gøre sig gældende, således at aftalen bliver realiseret i de nærmeste dage.